

Nr 902

Av herr Sjöholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 131, med förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).

Förevarande proposition innebär en eftersträvansvärd och i stort sett tillfredsställande förenkling i fråga om rättelse av felaktigheter i samband med taxering för inkomst eller förmögenhet, beslutad av taxeringsnämnd. Förslaget till förordning enligt propositionen är dock behäftat med den bristfälligheten att det förenklade systemet inte avses bli tillämpligt med avseende å allmän och särskild fastighetstaxering. Departementschefen avfärdar denna fråga med att endast konstatera att »i likhet med ett par remissinstanser anser jag det saknas behov av förenklat rättelseförfarande beträffande fastighetstaxering».

I samband med företagen omgestaltning av fastighetslängden har ett särskilt starkt behov av möjligheter till förenkling av rättelseförfarandet i fråga om uppenbara fel vid fastighetstaxering redan anmält sig. Den nya utformningen av fastighetslängden förutsätter begagnandet av ett codesystem och varje felaktighet vid användandet av detta får mer eller mindre omfattande konsekvenser, som direkt medför att taxeringen blir i ett eller annat avseende felaktig.

En önskvärd förenkling av taxeringsförfarandet bör självfallet innesluta ett så omfattande handläggningsområde som möjligt, under förutsättning av att förenklingsreglerna är anpassbara till handläggningsförfarandet. Så är förhållandet i fråga om fastighetstaxeringen.

Med åberopande av vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 131 hos Kungl. Maj:t anhåller om sådant tillägg till föreslagen förordning att däri innefattas också möjlighet till rättelse av uppenbart fel i samband med allmän och särskild fastighetstaxering på sätt och i omfattning som i 72 a §, första stycket samt andra stycket första punkten, avses.

Stockholm den 19 oktober 1965

Sten Sjöholm

Bertil Rubin

W. Werbro

Sven G. Andersson
